

Bà Christine Kendall và bà Gloria Satios cùng một số người tham gia chương trình đào tạo cho các bác sĩ Nhi khoa

Hai chuyên gia trị liệu ngôn âm, bà Christine Kendall và bà Gloria Staio, từ trung tâm Spectrum Speech Pathology Services, một trung tâm nhân đạo thành lập vào năm 1998 ở bang Victoria của Australia, đã có nhiệm vụ năm kinh nghiệm trong lĩnh vực trị liệu cho trẻ em mắc chứng tật. Cuối tháng 9 vừa qua, với sự tài trợ của Chương trình Quốc tế, Bộ nhân viên Nhi Hoàng gia ở Melbourne, Australia, hai bà đã có dịp sang Việt Nam để thực hiện một chương trình đào tạo cho các bác sĩ Nhi khoa, các nhà sản phẩm đặc biệt tại bệnh viện Nhi Hà Nội. Chương trình cũng có sự tham gia của các bác sĩ huynh có con em mắc chứng tật. Một số trẻ em tật đang được đưa vào trung tâm bệnh viện cũng đã được các chuyên gia trị liệu bằng một phương pháp mới để giúp các em phát triển khả năng giao tiếp của mình. VOA đã có cuộc trao đổi với hai vị chuyên gia về chứng tật cũng như phương pháp trị liệu mà hai bà đã giới thiệu ở Việt Nam trong chuyến đi này.

Bà Christine Kendall và bà Gloria Satios cùng một số người tham gia chương trình đào tạo

Theo Viện Nghiên cứu Quốc gia về Rối loạn Thần kinh và Đột quỵ của Hoa Kỳ (National Institute of Neurological Disorder and Stroke) tật là một dạng rối loạn chức năng phức tạp trong quá trình phát triển, thường xuất hiện trong 3 năm đầu đời.

Chứng tật làm rối loạn các khả năng xã hội và khả năng giao tiếp của trẻ. Những trẻ em bị tật gặp khó khăn trong việc giao tiếp bằng lời hoặc cách viết, thiếu các khả năng xã hội và khả năng chơi. Rối loạn này cũng gây khó khăn cho trẻ trong việc giao tiếp với người khác hoặc thi thoảng các mối quan hệ bên ngoài.

VOA: Thưa bà Christine là chuyên gia trong lĩnh vực trẻ tự kỷ ở VN, xin bà cho biết một số hành vi thường xuyên của trẻ tự kỷ mà cha mẹ các em nên phát hiện sớm?

Christine Kendall: Những biểu hiện ban đầu thường là việc trẻ em phản ứng rất chậm khi được gọi tên. Các em không biết chèn vào đồ vật, thường thì những đồ chơi bình thường sẽ cho cha mẹ thấy những đồ vật mà các em muốn có hoặc các em cảm thấy thích, nhưng đồ chơi mà trẻ tự kỷ thì không có hành vi đó. Hơn nữa một biểu hiện khác là các em không hứng thú chơi đồ chơi, và sự thiếu hứng thú này lặp đi lặp lại. Các em không chơi gì ngoài những đồ chơi khác. Ví dụ như thay vì đẩy một chiếc xe ô tô đồ chơi cho xe chạy thì em bé lại lật ngược chiếc xe lên, hay là ném xuống để nhìn xe thôi chứ không muốn chơi với chiếc xe đó. Một dấu hiệu quan trọng theo quan điểm của chúng tôi là các em không phát triển được khả năng giao tiếp bằng bất cứ hình thức nào, quý vị sẽ không nhìn thấy các cử chỉ như đưa tay lên khi muốn được bế bồng. Các em sẽ kéo cha mẹ chơi hơn khi các em muốn có vật gì đó chứ không chèn vào đồ vật như tôi đã nói trên đây. Trong các trường hợp này các em rất chậm nói, nhiều em mà chúng tôi gặp ở Hà Nội không biết nói hoặc nói rất ít so với đồng tuổi của các em.

VOA: Vậy khi phát hiện thấy những biểu hiện như vậy, đi đâu để ưu tiên mà cha mẹ nên làm là gì, thưa bà?

Christine: Đi đâu để ưu tiên cần làm là nên đi tìm bác sĩ hoặc bác sĩ chuyên khoa nhi và nói lên những dấu hiệu mà họ thấy bất thường. Theo nghiên cứu của chúng tôi thì việc trẻ em tự kỷ nếu càng can thiệp sớm thì kết quả càng cao. Trong quá trình mà chúng tôi làm, chúng tôi thấy có nhiều trẻ em dưới 2 tuổi được chẩn đoán mắc chứng tự kỷ, và một kết quả thì đi đâu thì tốt nhất là biết được trẻ tự kỷ thì tốt nhất. Vậy nên đi đâu vô cùng quan trọng là cha mẹ nên phát hiện sớm các biểu hiện của trẻ tự kỷ để có thể tìm kiếm sự giúp đỡ của bác sĩ hoặc các chuyên gia.

VOA: Thưa bà Gloria vậy bà có thể cho biết phương pháp trợ lực mà hai bà đã giải thích trong chuyên đi Việt Nam là gì, và phương pháp này có khác gì so với những phương pháp khác?

Tác Giả: Minh Anh

Thứ Ba, 10 Tháng 11 Năm 2009 16:13
